

udtale mig med Hensyn til de Grunde, der havde bevaget mig til at stemme for det Kongelige Budskab. Jeg har vel følt Vigtigheden, og hvis jeg ikke havde følt den, saa vilde de mange ærede Medlemmer af Rigsdagen vistnok have kunnet gjort mig opmærksom derpaa; de have opfordret mig til at betragte Sagens Vigtighed, og jeg har modtaget Opfordringen, jeg har agtet derpaa, jeg har ogsaa følt, at det var betydningsfuldt med Hensyn til mit Fædreland at stemme for, at Kongelovens Arvesølge skulde vorde ophævet; men naar jeg veiede, hvilket der var størst, enten at forkaste den hele Combination eller Budskabet, saaledes som det foreligger, eller at beholde Arvesølgen efter Kongeloven, saa betragter jeg dog det første for det væsentligste og det rigtigste, og der er ogsaa Grunde, som særlig monne tale for, at netop Arvesølgen efter Kongeloven kunde være til Hinder. Dersom vi see hen til Londonertraktatens 1ste Paragraph, saa vises det, at den Bestemmelse, der er tagen med de udenlandske Magter, ikke er tagen alene med Hensyn til Kongeloven, for i Forbindelse med den 4de Paragraph i Grundloven at kunne afgjøres, men der udfordres Renunciationer. Kongen har søgt dem hos dem af Cognaterne, der ifølge den danske Lov nærmest ere kaldede til Arvesølgen, og han har modtaget dem med Velvilje af dem; men saaledes tænker jeg mig kunde det ikke altid være, om saa skulde skee, at det for en anden Konge skulde være nødvendigt, at erholde Renunciationsacter. Men er det nu engang gjort nødvendigt, saa vil det vistnok ogsaa for Fremtiden blive fordret, og jeg er enig med den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Meier), at Forholdene kunde forandre sig, forandre sig saaledes, at disse Renunciationsacter ikke kunde tilveiebringes. Dersom vi nærmere see hen til den Beslutning, at Hs. Høihed Prindsen af Glücksborg skulde kunne beklæde Danmarks Throne, saa er det dog ganske vist ifølge Kongelovens § 37, at her er en Hovedafvigelse derfra; det er Døttrene og Døttrenes Døtre i uendelig Række, som kunne arve Thronen, men Døttrene kunne ikke overlade den til deres Mænd. Det er vel sandt, at denne Bestemmelse kunde forandres efter Grundlovens

§ 4; men det medfører dog Inconsequenter, især i det Tilfælde, at hans Gemalinde Prindsesse Louise skulde, som Gud forbyde, ved Døden være afgaaet, forinden Arven fandt Sted. Ligeledes finde vi i den 2den Artikel af Londonertracten, at det danske Monarchies Integritet var Hovedformålet for denne Combination; men der var Vanskeligheder og vil fremdeles blive Vanskeligheder ved at opnaae dette Hovedformål formedelt den forskellige Arvesølgeorden, som finder Sted i det egentlige Danmark efter Kongeloven, og i Lehnshertugdømmet Holsteen alene den agnatiske, saaledes som den fandt Sted og endnu finder Sted for Delmenhorst og Oldenburg, og som derfor ogsaa maa gaae over paa den Deel af Holsteen, som er givet i Bederlag derfor.

Paa Grund heraf vil det være af Vigtighed, at den samme Arvesølgeorden finder Sted, og jeg finder i denne Henseende, at det er ikke blot den hænsigtsmæssigste, men ogsaa den nærmeste Følge af dette Formål, at den agnatiske-cognatiske Arvesølge gaaer over til den reent agnatiske. Man har i Særdeleshed lagt Vægt paa, at i det Tilfælde, at den glücksborgske Mandstamme skulde uddøe engang i Tiden, vilde Ruslands Indflydelse blive for stor. Keiseren har forbeholdt sig sin eventuelle Rettighed til den Deel af Holsteen, som er bortmageskiftet mod Oldenburg og Delmenhorst; men netop dette Forbehold forekommer mig at være af særdeles Vigtighed; thi derved holdes alle andre Fordringer nede. Naar det ogsaa er blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Meier), at der kunde komme Arveberettigede, der nedstammede i lige Linie fra Christian den Tredie, og altsaa være nærmere end Arvingerne fra det russiske Huus, saa mener jeg, at da vilde netop det Forbehold, som Keiseren af Rusland i saa Henseende har taget, hindre dem fra at gjøre disse Fordringer gjældende. Fremdeles finder jeg, at den Renunciation, som Keiseren af Rusland har gjort til Fordeel for Prindsen af Glücksborg, vil ikke mere være forbindende, dersom denne Combination ikke kommer til Virkelighed, og i Betragtning heraf bliver det en fornyet Tilskyndelse for mig til